GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a" ese de 2 ori; Joi'a si Dumine'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon, sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 28. **Brasiovu 26|14 Aprile** **1877.**

Scrisórea de mana

a Maiestatii Sale c. r. apostolice catra archiducele Albrecht la serbarea iubileului de 50 ani ai servitiului militariu, care prin inaltu ordinu catra armata din 17 Aprile se impartasi si la tóta armat'a:

„Iubite vere maresialu-campestru archiduce Albrecht!

E unu festinu redicatoriu de anime acel'a, pe care, in aducerea aminte cea plina de bucuria, ca acumu de una jumetate de seculu Te afli in fruntea armatei Mele, me aflu in ajunu de a-lu serba. Anim'a cea plina de caldura, pe care cá june de multu tempu o oferisi armatei, i ai pastratu-o pana in diu'a de adi neschimbata. In timpu de pace activitatea Dtale cea plina de devotamentu, totu simtiulu si tóta nisuinti'a Dtale au fostu totudeuna sacrate binelui si aprigei desvoltari a armatei. Candu inse seriositatea tempiloru aduce cu sene a da peptu pentru imperatu si imperiu, atunci Dta, cá unu modelu stralucitoriu de abnegare nobile si de sacrificare, ai urmatu chiamarei Mele si ai condusu pe luptatorii Austriei la victoria si gloria. Memori'a si glorificarea fapteloru si a meriteloru Dtale remane reservata istoriei patriei si fora indoiéla voru afla demnulu seu locu in cele mai frumóse ale ei pagine. Eu inse urmandu dupa impulsulu animei Mele, si reprivindu cu multiamire la unu trecutu alu Dtale, plinu de atata gloria, voiu prin acesta a Ve aduce felicitarile Mele si nu mai pucinu cordialele si sincerele felicitari ale armatei Mele. Darulu Domnului celui a totu poternicu se Ve sustiena spre bucuri'a Mea si spre salvarea patriei cu poteri neinfrante inca multi anii! —

Vien'a, 17 Aprile 1877.

Franciscu Iosifu."

Serbarea iubileului in intréga monarchia a urmatu cu celu mai raru devotamentu. Fia, cá sincerele voturi de fericire, aduse inaintea altariului celui Atotupotinte cu acésta ocasiune si din partea romaniloru, se-si afle complimentulu intr'o vietia lunga si placuta a Inaltului Iubilariu pentru binele si fericirea monarchiei si a tutororu poporaloru din sinulu ei! —

Archiducele Albrecht la telegramulu gratulatóriu alu sinodului romanu din Caransebesiu, subscriu de Ill. Sa d. episcopu Ioanne Popasu binevoi a respunde prin telegramulu urmatoriu:

„Meinen herzlichsten Dank Ihnen und der versammelten Synode für Ihre guten Wünsche, welche aus der Mitte eines so tapferen Volksstammes kommen.

Erzh. Albrecht, Feldmarschall."

(„Multiamit'a mea cea mai cordiale D. Tale si sinodului adunatu, pentru felicitarile binevoitórie, cari vinu din midiuloculu unui poporu atatu de eroicu!

A.-d. Albrecht.")

Cea mai buna politica romanésca.

II.

> Dintre tóte ameliorarile sociali cea de intaiu este adunarea de averi, pentru-ca fora de aceste nu póte se fia nici musa si nici pricepere pentru adunare de cunoscintie, dela cari atérna progressulu civilisatiunei.
>
> Henry Thomes Buckle istori'a civilisatiunei din Angli'a.

Amu vediutu in p. I ca fara avere tóte stagnéza, nemica nu progressédia, amu vediutu, ca una natiune fora avutia nu are potere de viétia. Dér' inainte de a cautá calea, pe care se ne potemu insusí averi nationali, se ventilamu intrebarea, ca ce se póte intielege sub avere nationale. Iata ce respunde la acésta intrebare celebrulu economistu nationale Adam Smith: „Averea unui „poporu nu consiste in bani séu provisiune de „metale nobile, nu consta din una simpla inmul„tire de ocupatiuni nici in abundanti'a producte„loru agricole, ci in tóte acele mediulóce, cei i potu „satisface lipseloru, in tóte ameliorarile de pamentu „si de instrumente pentru labóre...." Apoi in altu locu dice: „Tóte partile, ce constituescu averea „unui poporu, sunt resultatulu muncei sale, ér' „acést'a este fontan'a totuoru veniteloru, ea este „elementulu, pe care se basédia producerea totu„roru bunuriloru si inmultirea totuoru inavutiri„loru...." Lucrulu, munc'a dér' este prim'a inchietur'a din simbolulu economiei nationali, munc'a este isvorulu, din care se póte scóte nutrementulu unui poporu ce voiesce se aiba viétia. Lucrulu este cea de antaia si cea mai scumpa avere si pentru poporulu romanescu. Si cu catu unu poporu dispune despre mai multe poteri lucrative, cu atatu fontan'a s'a de cascigu este mai mare si averea s'a nationale se va inmulti.

Poporulu romanescu, gratia geniului seu conservatoriu, are destule poteri de lucru, pe langa care este indiestratu si cu virtutea laboriositatiei. Cine a avutu ocasiune a contemplá vre-odata activitatea tieranului si a tierancei romane, cine l'a vediutu si studeatu in tóte fasele activitatiei si muncei sale, la plugu, la cositu, la seceratu si imblatitu, la sapatu, la taiatu de lemne, la adunatu etc.... nu-i va disputá nici candu acésta insusire; ér' strainii cá Charles Bonner, Wadtenbach s. a. déca si ar' fi luatu ostenéla a studeá pe romani mai deaprópe, credu ca nu cadea in vitiulu de a scrie despre natiunea si caracterulu romanescu neadeverurile cele mai cornurate.... Dér' ce folosu, déca aceste poteri nu se folosescu in modu nationale, déca braciele romanului se folosescu fora calculu, fora planu, si déca romanulu nu-si scí apretiá destulu ostenelele si munc'a s'a, ér' instrumentele sale de lucru sunt destulu de primitive. La aceste se mai associadia inca unu reu, adeca nefolosirea tempului fisicu, la ce contribue fórte multu si numerulu celu mare de serbatori parte bisericesci parte muerescí. La aceste este tempulu supremu, cá se intravina clerulu nostru si se le reduca catu se póte la mai pucine, Religiunea, credu eu, prin acésta nu ar' suferí nemic'a, dér' ar' cascigá poporulu, ar' desgropá unu capitalu de millióne. Asemenea totu clerulu este chiamatu in prim'a linia a dá poporului instructiune despre una economia mai rationale atatu la campu catu si de vite, se arete retacirea, in care se afla, candu lacomesce totu numai la multu, la cantitate fara a reflectá la calitate. Asemene clerulu si scólele poporale au missiunea in prim'a linia de a lucrá la stirpirea lucsului, ce in multe privintie a prinsu radacine adenci in poporu.

Fontona adeverata de avere nationale amu avé si inca destulu de abundanta, numai se o folosimu in modu rationale si la tempulu seu, ér' pre acesta se-lu folosimu bine, nici unu minutu se nu remana neesploatatu.

Inse economi'a nationale ne instruéza mai departe, ca afara de poterea lucrativa mai esista unu factoru ce contribue la ameliorarea bunastarei unui poporu, unu factoru, cu a carui desconsiderare tóta munca nóstra ostenitiósa ar' devení se darnica, si acestu factoru este crutiarea celoru castigate, parsimoni'a. In daru vá muncí tieranulu nostru di si nópte, déca pre cele castigate nu pune pretiulu cuvenitu si déca intregu cascigulu 'si-lu da in schimbu pentru lucruri, ce nu-i aducu nice unu folosu, ma adese ori mari stricatiuni de nu chiaru coruptiune.... In daru cultivéza tieranulu oi, capre, vaci etc.... apoi le vende intr'unu timpu nepotrivitu, ér' din paralele castigate in locu de a-si inmultí averea nemiscatória, 'si cumpara sierpare, curele tientuite, peptare, cojóce s. a. lucruri de luxu, fora de cari usioru ar' poté trai, pentru-ca feme'a romana suplinesce tóte aceste prin deligenti'a manuriloru sale si cari peptare, decumva nu le duce judele de satu pentru dare séu jidovulu pentru rachiu, le manca moliele si tieranulu remane cu banii dati, ér' sasulu séu ungurulu vendiatoriu inavutitu prin bani si munca romanésca.... Cu unu cuventu tóte silintiele romanului sunt sedarnice, déca dinsulu nu'si scí distribuí lucrurile, si nu'si scí acomodá pretensiunile si lipsele de viétia astfeliu, catu din cele agonisite cu multa sudóre o parte se-i remana totudéuna cá avere intacta, cá capitalu. Numai prin crutiari successive se potu face capitaluri, din cruceri se facu florinii si din florini sutele etc.... Si candu vorbescu aci de crutiare nu intielegu avaritiá, estremulu crutiarei, incatu se-si traga si cele mai necessarie pentru viétia numai pentru a face capitale, ci intielegu acelu mediu, ce esiste intre avaru si predatoriu séu resipitoriu.

Trebuescu aduse silintiele romanului acolo, catu consumptiunea se n'ajunga nici odata productiunea, castigulu lucrului lui se fia totudeun'a mai mare decatu lipsele si trebuintiele, si asiá la tóta ocasiunea se-i remana unu restu, din care se nasce pe incetulu unu fondu nationale, — desi nu cumulatu — si acest'a promovéza progressulu culturei nationale, este fontan'a, din care natiunea se intarésce in tóte luptele esistentiei sale.... Déca s'ar' urmarí acestu principiu de economia, déca romanii ar' dá la o parte luxulu si s'ar' pune pe crutiatu, atunci sutele de mosii romanesci, ce le vedemu cadiendu in man'a judaniloru, ar' fi mantuite séu celu pucinu ar' cadé in manuri de romani. Acést'a crutiare ar' face se dispara usurarile infioratórie, ar' scapá pre poporu din man'a siarlataniloru si de coruptiune, ne-ar' ajutá se mergemu cu tóte inainte.... Si déca poporulu nostru nu e invetiatu cu crutiarea, inteligenti'a romana, dér' in prim'a linia preutii si invetiatorii au obligamentulu de a-lu invetiá. Acest'a se póte face prin prelectiuni publice poporale, precumu cu mare placere vedemu, ca s'a introdusu in despartiementulu Associatiunei transilvane alu Sibiiului. Lauda acelui despartiementu, pre care ar' fi bine se-lu imitéze si celelalte.

Este tempulu supremu de a ne interessá mai multu de cultivarea si instruirea poporului. Dér' se póte invetiá prin preotime, déca acest'a in predicele sale va lasa deoparte cele ce nu sunt de capatin'a poporului si in loculu loru voru invetiá

pre poporu lucruri, de mare folosu practicu, intre cari si c r u t i a r e a averei cascigate. . . .

Dér' celu mai eficace mediulocu de crutiare dupa mine este infiintiarea de reuniuni de pastrare si inprumutare reciproca. De ce se nu ne folosimu si noi de acestu gigante principiu, acceptatu si familiarisatu la tóte popórale, la tóta lumea si care este introdusu chiaru si in scólele poporale cu scopu de a invetia pre copii inca din scóla la crutiare. De ce se nu ne familiarisamu si noi cu acésta institutiune moderna si atatu de salutaria, care singura a fostu in stare a face minuni atatu in scientia, catu si cu deosebire in industria, comerciu si technologia etc. . . . ? De ce se nu formamu si noi societati de tóte colorile, dér' cu deosebire de pastrare si imprumutare? De ce se lasamu, cá numai strainii se guste din bunatatile acestei institutiuni, si se se folosésca adeseori de capitalele nóstre in detrimentulu nostru ? ? !

Aci nu intielegu societati mari „à la A l b i n'a", ci mai restrinse, mai multu tienutali séu chiaru comunale. Poporulu seracu are pucinu folosu de reuniuni cá „Albin'a", pentru-ca a) de o parte nu se póte face actionariu cu sume asiá mari, ér' de alta parte b) nu se rentéza se faca imprumuturi dupa cumu are densulu trebuintia, de multe ori (de 10—20 fl.), pentru-ca la o atare societate numai spesele de intabulare si celelalte i sue $^1/_2$ imprumutului. . . . La societati mai restrinse 1. potu participá actionarii cu mai mici sume, ce se potu solvi in rate lunarie. 2. Cunoscundu-se ómenii unii pre altii mai de aprópe, se potu face imprumuturi fora intabulatii, ci singuru cu caventi. . . . Castigurile estoru feliu de reuniuni sunt inmense de mari. Si cumu-ca aceste se potu infiintiá si introduce la noi ori-unde cu bunu successu, numai vointi'a si interessu se fia, voiu probá prin unu exemplu concretu, prin care vorbescu faptele despre aventulu astoru-feliu de reuniuni de imprumutu si pastrare. — —

Transilvani'a. (J o b a g í a n ó u a.) Ei o marturisescu, éra noi numai catu o constatamu.

9 millióne si siepte sute de mii dile de lucru cu palmile; 3 millióne 5 sute de mii dile de lucru cu cate 2 vite de jugu; 5 millióne dile de lucru si robía cu cate 4 vite.

In sum'a totala 18 millióne si 200 de mii dile de robía au fostu acelea, pe care populatiunea rurale iobagita in marele principatu alu Transilvaniei facea la asiá numitii domni de pamentu pana in an. 1848. Ciffre fabulóse la prim'a vedere, din neferícire inse prea adeverate, autentice intru tóta poterea cuventului, reproduse de nou dupa atati ani prin diariulu ministeriale „Kelet" din Clusiu Nr. 71 din a. c. Noue aceste ciffre nu ne batu la ochi. Omulu celu mai saracu facea 52, ceilalti cate 104 si una parte cate 208 de dile pe anu. Luati valórea aceloru millióne de dile una cu alt'a numai cu cate 1 francu; asiá poporulu versá in sinulu celoru 5200 de familii possesóre de iobagi si dileri cate 18 millióne 200 mii de franci pe fiacare anu, plus decimele, plus taxele, carausiile si celelalte dari specificate si in acestu diariu de mai multe ori, chiaru si in anulu trecutu. Computati acelu venitu numai pe 10 ani si veti scóte 182 de mill. numai valórea dileloru. Déra unde sunt urmele, fructele culese din acea sclavia mai rea decatu turcésca? Aristocrati'a se plange pe tóte tonurile, ca nu se cunósce cu nimicu din acelea fructe; déra nu spune ca a cadiutu totu atatea millióne de blasteme pe ele si ca acelea s'au prinsu.

Luat'au „domnii" actu de acele blasteme infricosiate? Nu credemu, ca-ci miile de processe urbariali probédia contrariulu, migratiunile totu asemenea; éra nou'a confessiune a susu numitei foi ministeriale, adeverita de mai multe altele, pune verfu la tóte. Una ramura din iobagi'a vechia a mai remasu pana astadi sub titlu: „D i l e d e l u c r u l a d r u m u r i, s é u r e s c u m p a r a r e a l o r u i n b a n i". In cele mai multe locuri acelea dile de lucru si acei bani de rescumperare s'au prefacutu in venitu privatu alu functionariloru dela administratiune, ca-ci poporulu ajunse a fi de adeverata préda (jafu). Resultatulu este, ca in cele mai multe comitate drumurile sunt totu asia de bune, cá si in dilele lui Mosiu-Adamu. Poporulu tieranu le si muncesce loru, le si platesce, si tace, ca-ci de si vede séu simte blastemati'a, déra nu cutédia nici a murmura contra primariului, notariului, subprefectului (solgabirau), viceprefectului (vicecomite.) Asia numitele „Geschäfturi" (trebsióre) jidovesci se incepu indata la conscriptiunea si repartitiunea dileloru de lucru prin cancelarii, unde intocmescu tréb'a asiá, catu se ésa dile catu se póte mai multe, chiaru si dela aceia, pe cari in sensulu legei nici ca'i potu obliga la acea prestatiune. Se punemu dela 400 mii de familii numai cate 6 dile pe anu, dela 100 mii dilele platite cu bani; éca vre o 3 millióne.

Se dice, ca e deschisa calea legei, dute, da pe notariu, pe solgabirau in judecata. Cine se'i dè? Acei tierani simpli si cu atatu mai servili, cu catu mai ignoranti? Vai de capulu loru! Séu acei cativa „intelligenti" din comuna? Déra de ce se se strice ddloru cu „domnii" pentru nisce mojici!

Control'a in cele mai multe comitate lipsesce cu totulu. Pe alocurea solgabirau nu merge cu anulu intregu pe sate, séu si déca merge, pare ca 'iar' arde sub talpi; ca-ci curendu le intórce dosulu. Uneori da si elu in urm'a unoru blastematii, déra tace si scie bine pentru ce. Mai de curendu unele comissiuni administrative trasera in cercetare disciplinaria, séu detera si in criminalu pe cate unulu; déra asemenea rigóre se póte intempla fórte raru, din causa, ca multimea consangeniloru sare indata in ajutoriulu celui inculpatu si curendu facu tréb'a cocolosiu. Acestea blastematii pana la 1848 nu batea asia tare la ochi, din causa ca poporulu sciá din parinti, ca de es. unu solgabirau are numai 50 (cincidieci) florini plata pe anu, ca este alesu pe cate trei ani de catra classea privilegiata cu conditiune cá a terminu, déca'lu voru scóte, se esa bogatu. Astadi acestea scandale sunt cu atatu mai nesuferite, cu catu functionariloru municipali li se facura plati, precumu nu s'au mai vediutu nicairi in Europ'a la cei de cathegori'a ddloru, cu esceptiune de tierile cele mai bogate, si precumu n'au fostu nici sub austriaci; preste aésta, in sisthem'a dualistica s'au inmultitu functionarii in modu exorbitante. Vice-comitii au cate 2000 fl. plus diurne, protonotarii 1200, perceptorii 1000, presiedentele comissiunei orfanale 1200, vice-notarii cate 7—8 pana 900, subprefectii 1000, adjunctii 600, cancelistii (copisti) 400 fl. Ce vi se pare inse, ca tocma acuma s'au pornitu mai multe comitate, cá se céra dela dieta meliorarea acestoru plati cu cate 200 pana la 400 fl. („Kelet" Nr. 66, 80, 85. „Ebredés" mai multi Nri. etc.)

Ori-cine cunósce starea lucruriloru din Transilvani'a, va conveni cu noi, ca partea cea mai mare si mai grea din aceste iobagii cade pe cerbicea poporului romanescu.

— S.-S z t.-G y ö r g y. In acestu orasielu secuiescu se sparsera cinci bólte in nóptea din 23 Martiu prin una banda numerósa de hoti. Din aceea cativa insi au si cadiutu in manile gendarmiloru, éra cinci insi au scapatu.

— Dela A i u d u avemu érasi una scire cornurata. Acolo facundu-se dilele acestea visitatiunea cassei collegiului reformatiloru, curatorii primari descoperira ca lipsesce dintrensa sum'a de 10,000 (diece mii) florini v. a., adeca tocma valórea ce se primise la timpulu seu dela administratiunea calei ferate orientale cá pretiu de espropriatiune pentru locurile ocupate din mosiile acelui collegiu. Una comissiune e insarcinata cu cercetarea; déra „Kelet", care aduce acésta scire in Nr. 90, se mira, cumu de una dilapidatiune séu mai bine furtu asia colossale nu se dete indata in cercetare criminale.

T u r d 'a. (Donatiune.) Unu arendatoriu anume Háver Mihály dela Santa-Maria (Boldogfalva comit. Cet. de B.) a donatu mai deunadi la fondulu docentiloru calvinesci din Turd'a noua 5000 fl., la fondulu docentiloru totu calvinesci din Hatiegu 5000 fl., totu acolo la plat'a cassei parochiale 1000 fl. in obligatiuni urbariali. Acestu omu nu scie carte, déra tocma pentru aceea dise elu: Déca n'amu avutu eu norocu se invetiu la scóla, incai se invetie altii. („Ebr.")

Tocma asia vorbea repausatulu intru fericire Vasilie Lacea dela Brasiovu, pre candu se edificá scólele romanesci, si dela 1851 pana in 1857 pre catu timpu catastrofele comerciali nu'i rapisera averea, dá mereu din catu avea, de cate ori vedea, ca e mare strimtóre de bani.

— C a r a n t i n e l e din Transilvani'a. Sunt multi ani de candu se ventilase cestiunea déca asia numitele carantine séu lazarete infiintiate sub Mari'a Theresi'a contra ciumei, mai au ratiunea de a fi séu nu, dupace dela 1830 Romani'a avea carantine bune la Dunare si de ciuma nu mai erá vorba. Institutulu carantineloru transilvane stetese dela inceputu si pana la dualismu sub comandante generalu austriacu din Sibiiu si se administrá cu mare rigóre, atatu cá lazarete, catu si cá una specie de politia catra tierile limitrofe, din care causa caletorii se apropiá de ele cu fiori. Acumu vedemu din Monitorulu offic. dela B.-Pest'a, ca carantinele din Transilvani'a nu numai se conserva, ci s'au r e o r g a n i s a t u de nou, éra functionariloru li s'au facutu plati multu mai mari decatu le avusera sub sisthem'a vechia. Carantine de classea I sunt: Temisiulu-de-susu langa Brasiovu, Turnu-rosiu, Orsiova; de cl. II Tulgiesiu in Secuime, Bradu spre Campu-lungu, Poiana-sarata spre Tergu-ocnei si Bacau, Vulcanu spre Olteni'a; cl. III. La Siantiu de asupra Saceleloru, Crasna, Ciucu-Gyimes in Secuime. Despre altele numai e vorba. Directorii carantineloru de cl. I au 1400 si locuintia naturala (libera), cei de cl. II 1200 fl. si locuintia, cl. III 1000 fl. etc. Directorii au adjuncti érasi platiti binisioru, cumu si altu personalu subordinatu.

Tóta lumea neadapata in secretele gubernantiloru se intréba: Ce scopu mai potu avé acelea carantine, ca-ci numai din caus'a bólei de vite apparatu asia scumpu si luxuosu s'ar' paré ca nicidecumu nu e necessariu. Spre a lua si registra paspórtele dela caletori? In tóta Europ'a nu mai este asia ceva, nicairi afara de Russi'a, Turci'a si pare-mi-se ca Austro-Ungari'a totu mai tiene la ele cá la nisce reliquii (móste) sante din secolulu trecutu, de candu erá ridicate furcile pe la tóte trecatorile.

Brasiovu, in 25 Aprile st. n.

Camer'a Ungariei, care de altmintrelea se póte numí si apparatulu poterei dlui Tisza, si-a reinceputu activitatea in 21 l. c. adeca in presér'a erumperei resbellului russo-turcescu. Atatu din gur'a dlui Tisza, catu si din enunciatiunile altoru órgane officiali si officióse scimu, ca parintii patriei maghiare se voru ocupá mai inainte de tóte de legile nóuei impacatiuni dualistice. Aceste legi, sub impregiurari normali, ar' produce o lupta inversiunata intre partilе parlamentului ungurescu, care lupta sprigінita si de opiniunea publica din tiéra, ar' póté se puna capetu domniei dlui Tisza; inse astadi, candu casacii muscalesci se preambla pre la fruntariele monarchiei, opositiunea parlamentaria va fi mai pucinu vehementa si pertinace in atacurile sale, éra mamelucii mai supusi si mai ascultatori cá ori si candu alta-data, si asiá legile despre nou'a impacatiune se voru stracorá si dlu Tisza va remané la potere. Inse prin remanerea dsale la potere nu numai ca Ungari'a nu este ferita, ci e chiaru espusa periclului de a se amestecá si dins'a in resbelu si atunci mare minune ar' fi, déca ar' remané neforfecata.

Dér' afara de discussiunea asupra legiloru dualistice se voru mai ivi in parlamentulu ungurescu si interpellatiuni referitórie preste totu la caus'a orientale, apoi deputatulu Max Falk si redactoru alu judanescului „Pester Lloyd", organu alu contelui Andrásy, va intrebá pe dlu Tisza, ca are de cugetu, si candu cugeta se ocupe Romani'a cu honvedi, cá se o apere, vedi dómne, se nu cada in man'a muscalului. Inse atata intieleptiune totusi potemu presupune dlui Tisza, incatu la o asemenea interpellatiune se respunda, ca honvedii abiá voru fi de ajunsu pentru aperarea patriei proprie.

In fine se voru mai aflá si deputati de aceia, cari voru cere esplicatiuni dela dlu Tisza, ca pentru ce Tahir Bey s'a dusu la Vien'a cu „Corvina" ungurésca si n'a venitu la Budapest'a? Si intru adeveru, acésta impregiurare si merita óre-care esplicatiune. Bietii unguri au facutu in Pest'a tóte pregatirile intru primirea lui Tahir Bey: proprietarii de case si-au cumperatu tóte cele necessarie pentru illuminatiune, matronele maghiare au impletitu dejá cununile de flori, cu cari se salute pe

Tahir Bey; surugii toti si-au pusu la dispositiunea natiunei cali si carutiele, si candu colo? Tahir Bey sosesce in 21 Aprile cu „Corvina“ in Vien'a si silesce pe unguri se tramita acolo o deputatiune, cá se primésca „donulu“ sultanului, facutu natiunei maghiare! Lucru cam straniu acest'a, inse cu tóte aceste usioru de priceputu: dlu Andrássy si Tisza s'au temutu, ca ungurii in fanatismulu loru turcescu voru face niscari demonstratiuni scandalóse la sosirea lui Tahir Bey in Budapest'a, cari demonstratiuni poteau se irrite si mai tare mani'a dloru dela Prutu, si din acésta causa au aflàtu cu cale a evitá scandalulu provocatoriu.

— Despre atitudinea Austriei facia cu resbellulu russo-turcescu nu mai incape astadi nice o dubietate; ea va remané neutrale si va privi cumu batu muscalii pe turci, inse in momentulu candu va vedé, ca aceia voiescu se puna man'a pe Dunare, care dupa parerea organeloru officióse si neofficióse din monarchi'a nóstra este fluviu austro-maghiaru, atunci si dins'a va scóte sabi'a din teaca. — Celu pucinu „Pester Lloyd“ asiá ne spune, dicundu, ca desi simpathiele unguriloru sunt pentru turci, totusi afara de bunavointia nu póte se le oferia nimica; ungurii dorescu turciloru celu mai fericitu successu in lupt'a pentru esistintia, si se voru semtí fórte multiumiti, déca va succede turciloru se invinga pe inimiculu de mórte, inse cu tóte aceste ei nu voru se se puna in calea Russiei, pana candu acésta va respectá interessele speciali ale Austro-Ungariei.

— Cam totu acésta atitudine o va observá d'ocamdata si A n g l i 'a. O scire dela Constantinopole dice, ca noulu ambassadoru anglesu la curtea turcésca, lordulu Layard ar' fi declaratu marelui viziru, ca respunsulu Turciei la protocolulu poteriloru europene pare a fi fostu compusu cu scopu de a provocá resbelu; inse din caus'a crudelitatiloru comisse in Bulgari'a, guvernulu anglesu nu póte se spriginésca pe Turci'a, ca-ci atunci tiér'a intréga ar' fi contra sa. Angli'a va intrá in actiune numai candu va vedé, ca muscalii se apropia de Constantinopole.

— Cumu-ca in cele premisse amu avutu dreptu se vorbimu de resbelu cá de o fapta implinita, se póte vedé din urmatóriele: I m p e r a t o r e l e A l e s s a n d r u, insocitu de principele de coróna, a plecatu in 20 Aprile la óste, unde a doua di dupa sosire a tienutu o revista asupra armatei concentrate, a careia avantgarda a ajunsu la malulu Prutului, ba unele sciri pana acumu neconstatate se grabescu a spune, ca una parte a armatei ar' fi si trecutu Prutulu. Lini'a ferrata romana Iassi-Ungheni s'a si predatu in administratiunea russiloru. Comunicatiunea de persóne si marfa s'a sistatu si 900 de vagóne stau gata pentru transportulu de trupe. — Intre Chisieneu si Iassi voru circulá pre fia-care di patrusprediece vagóne. —

— Cerculariulu lui Gorciacoff, prin care se notifica poteriloru europene pornirea armatei russesci catra Turci'a, s'a espedatu din Petruburg in 20 Aprile prin curieru specialu, inse nu s'a inmanuatu nice uneia dintre poteri pana in 23 Apr. adeca pana in preséra dilei, candu are se apara si m a n i f e s t u l u s é u d e c l a r a t i u n e a d e r e s b e l u a imperatorelui. „Biuroulu Reuter“ afla, ca manifestulu russescu are unu cuprinsu de urmatoriulu intielesu: „Deórace tóte incordarile guvernului russescu au remasu fora resultatu din caus'a incapacinarei Portii ottomane, asiá imperatorele in numele u m a n i t a t i i si cá p r o t e c t o r u n a t u r a l u a l u s l a v i l o r u d i n O r i e n t u se vede necessitatu, cá p r i n p o t e r e a a r m e l o r u se castige garantiele necessari pentru assecurarea libertatii, a drepturiloru si prosperarei crestiniloru din imperiulu turcescu. I n t e r v e n t i u n e a Russiei n'are scopu de cucerire si se va finí indata ce va obtiené resultatele memorate.“

— Scirea, cumu-ca intre turci si muntenegrini ar' fi avutu locu o lupta in apropiarea fortului Nicsici, nu s'a constatatu. Muntenegrinii au ocupatu numai strimtórea Duga, cá se impedece pe turci dela proviantarea fortului Nicsici.

— Turcii au inceputu a da dejá semne de resbunare facia de crestini. Asupra consulatului russescu in Cars, Asi'a mica, s'a facutu unu atacu, care inse n'a luatu dimensiuni mari. Agintele diplomaticu russu din Constantinopole a primitu instructiunile pentru parasirea capitalei turcesci, ceea ce se va intemplá indata dupa predarea circulariului lui Gorciacoff in manile marelui viziru. Suditii russi din Turci'a au inceputu a plecá cu gramad'a, ca-ci sciu ca indata dupa erumperea resbelului turcii i voru belí de viui. Cei ce voru mai remané in Turci'a se voru bucurá de scutulu consuliloru germani.

— O scire dela B u c u r e s c i, 24 Aprile, spune ca 30 de mii russi au trecutu Prutulu, dintre cari 15 mii au ajunsu dejá pana la Barbosi. Romani'a a mobilisatu nu numai tóta armat'a stabile, cea territoriale si reservele, ci si militiile si glótele séu gard'a civile. Trupele romane s'au concentratu in Romani'a mica si anume la Calafatu, unde romanii au vr'o 70 de tunuri Krupp. „N. Fr. Presse“ din Vien'a observa cu ironía, ca acésta concentrare a trupeloru romane nu va impedecá pe turci de a trece Dunarea si de a alunga pe dorobantii si calarasii romani pana in Transilvani'a. Noi nu contestamu, ca asiá ceva nu s'ar' poté intemplá, ba credemu ca totu intre marginele possibilitatii remanemu si atunci, candu admittemu, ca dorobantii si calarasii romani potu porní catra Transilvani'a si fora se fia alungati de turci. La Craiov'a inca sunt concentrati 20 de mii soldati romani. O scire din Londonu, 23 Aprile spune, ca subsecretariulu de statu Bourke a declaratu in parlamentu, ca mai multe despartiemente de óste russésca au trecutu pe territoriu romanu. Marele viziru a invitatu pe Domnitoriulu Romaniei se se puna in intielegere cu dinsulu pentru aperarea territoriului contra Russiei. Acesta invitare, cá intardiata, nu merita nice respunsu. — Alegerile la senatu sunt aprópe inchiate; pana acumu 28 din 33 biurouri sunt ale partitei nationali liberali. — Mane in 26 Aprile se va deschide sessiunea estraordinaria a cameriloru.

„Infratire“ in Fagarasiu. (??)

Dilele de „infratire“ éra au sositu. Credemu, ca nu numai la noi, ci póte si in alte parti se voru arangea din partea maghiariloru astfeliu de „comedii de infratire“ pentru a demonstrá in sensu si in interessu maghiaru.

Folosindu-se de una ocasiune binevenita, de jubileulu de 50 ani de servitiu alu archiducelui-marsialu campestru Albrecht, ungurii au crediutu a face o demonstratiune, la care se iè parte, nu numai romani si saso-germani, déra si corpulu officeriloru din Fagarasiu, pre cari pana acumu i-au insultatu si intinatu prin totu soiulu de calumnie si suspitioni.

Fiindu eri in Fagarasiu, amu aflatu din isvoru securu, ca la banchetulu inscenatu alalta eri in 19 a. c. s'a intemplatu, — cá la tóte festivitatile arangiate cu coloritu politicu din partea maghiariloru — unu scandulu fórte rusinatoriu pentru arangiatori.

Scopulu professatu alu banchetului a fostu a da espressiune simtiementului de devotatiune pentru archiducele-erou dela Custotia, éra scopulu celu ascunsu si celu adeveratu a fostu: a inscena „o infratire“ intre m a g h i a r i s i s a s i s i t o t u - o d a t a d e s p a r t i r e a r o m a n i l o r u d e s a s i, cá asia dupa principiulu divide et impera — la organisarea orasiului Fagarasiu, care tocma este la usia — se triumfè prin divisarea fortieloru unite pana acumu.

Din comitetulu de arangiare au fostu eschisi romanii cu totulu — elu s'a compusu numai din maghiari si sasi. Toastele au fostu numai dóue officiali, unulu in limb'a maghiara, altulu in cea germana. — Asiá intaiulu pasiu da destula dovada despre adeveratulu scopu alu banchetului, romanii au intielesu si astfeliu si-au arangiatu actiunea.

Romanii au intorsu spatele cu dispretiu, sciindu, ca ori-ce omu are inaintea altora numai acelu pretiu, ce scie insusi a-si da — cu atatu mai tare se póte dice asta despre o natiune.

Unu banchetu cu atata solenitate, pentru o persóna din Cass'a domnitória, si inca aici in Fagarasiu, a elimina dreptulu romaniloru de a redica toastu officiosu si in limb'a romana — sémana a a ne trantí tina in facia. Apoi arangerii au avutu obradiulu a cere si dela romani cá se partecipe!!

Corpulu officieriloru — dupa cumu ni s'a facutu cunoscutu — nu s'a potutu retrage dela partecepare, din motive cu totulu rationabile.

Ni s'a spusu din partea competenta, ca subcolonelu-comandante numai sub aceea conditiune a promissu participarea la banchetu d'impreuna cu corpulu officieriloru, déca afara de toastele officiali nu se voru redica sub nici unu pretestu alte toaste si déca se va incungiura ori-ce demonstratiune.

In acestu intielesu s'a asiediatu si program'a festivitatii.

Nu asia inse s'a si urmatu din partea insceratoriloru, ca-ci pe candu de abea erá pre la midiuloculu bucateloru, s'a redicatu alu 3-le toastu pentru „infratire“. Subcolonelu-comandante vediendu, ca aici se calca program'a, si nevoindu a fi de facia la demonstratiuni, se redicà dela mésa si d'impreuna cu corpulu officieriloru, parasesce més'a si cu elu o parte mare dintre cetatianii sasi, germani si judani. Dupa acesta intre multele pahara ungurii omorau pre sasii cu „infratire“, inse nice din partea acestora nici din partea altora nu li s'au respunsu nici unu cuventu. Ce fiasco.

Se nu credeti, ca cu ignorarea romaniloru veti mai porta lumea de nasu. — Ar' fi bine se precepeti odata, ca a venitu tempulu se pasiti pe cali adeveratu patriotice, cu respectaria egalitatii de drepturi in tóte privintiele — si atunci fiti securi, ca „infratirea“ de sine va urma. Intre pohara sa nu mai cautati infratire, ca-ci veti remané blamati cumu ati remasu.

V e n e t i a i n f e r i ó r e, 21 Aprile 1877.

Din campi'a Transilvaniei.

Spiritulu seclului presente ne striga cu o vóce stentorica „p r o g r e s s u s i é r a p r o g r e s s u i n t o t i r a m i i v i e t i e i!“

Déca natiunile cele mai culte si civilisate s'au plecatu de multu vocei acesteia, cu catu mai vertoru trebue se ne plecamu noi romanii celu pucinu acumu in ór'a 11-a, — noi, cari suferimu de atate lipse spirituali si materiali si avemu a ne luptá contr'a atatoru elemente inimice, cari la totu pasulu ne amerintia existinti'a nóstra!

Dér' progressulu este conditionatu de a s s o c i a t i u n i, cari sunt asia dicundu avantgard'a aceluia — ca-ci singuru aceste potu se consolidéze poterile nóstre isolate. Fora poteri unite si consolidate ori-ce actiune, fia pre terenu scientificu, fia pre terenu economicu industriale ori chiaru si politicu, este si remane o chimera.

Acestu adeveru l'au recunoscutu in parte si natiunea romana. Astfeliu, cá se nu mai amintescu diversele reuniuni ale studentiloru de pe la gimnasie, universitati si de prin seminarie, reuniunile femeiloru romane, reuniunile industriariloru s. a., avemu in Romani'a libera „A c a d e m i a r o m a n a“, alu carei scopu este inaintarea literaturei romane, éra dincoci de Carpati avemu „A s s o c i a t i u n e a t r a n s i l v a n a“, carea tientéza la cultur'a poporului romanu, avemu institulu de creditu si de economii „A l b i n 'a“, alu carei scopu este ameliorarea starei materiali a romaniloru.

Cumu-ca aceste associari sunt unu factoru potinte alu progressului, ma cumu-ca sunt identice cu progressulu, ne aréta resultatele obtienute pana acum'a.

Literatur'a romana este inca in stadiulu primu alu desvoltarei sale. Inceputulu este de unu bunu auguriu pentru romani. Déca nu mai multu, amu castigatu pana acum'a celu pucinu atat'a, cá sub auspiciele „A c a d e m i e i“, ortografi'a romana determinata in regule precise se aprópia totu mai tare de uniformitate si numerulu opureloru nepretiuite din toti ramii literaturei cresce pre di ce merge. —

Fora ajutoriulu „A s s o c i a t i u n e i t r a n s i l v a n e“, multi teneri talentati, inse lipsiti de

midiulócele necessárie, ar' fi fostu constrinsi se-si intrerumpa studiele si se-si ingrópe talentulu spre cea mai mare dauna a natiunei, in soldulu careia stau astadi.

Prin ajutoriale intense ecenomiloru nostri de catra institutulu „Albin'a", multi au scapatu din ghiarele camatariloru si de sépa de lemnu, pastrandu-si mosior'a siesi si copiiloru.

Astfeliu de resultate, considerandu pucinetatea midiulóceloru, de cari dispunemu, fora intrunirea poteriloru erau impossibile si carele néga avantagiele ataroru associari, trebue se fia unu hypochondru, carele vede intunerecu unde-i lumina si lumina unde-i intunerecu, séu unu pessimistu, carele nu ascepta bine nici dela o institutiune omenésca.

Associarile romane existente pana acum'a lucra cu sinceritute pentru binele si fericirea poporului, déra cele mai multe d'intre ele nu influintiaza nemidiulocitu asupr'a poporului nostru de rondu, care face propriamente natiunea. De aceea avemu o detorintia sacra de a latí si realisá ide'a associariloru si in sinulu poporului nostru de rondu, precumu si intre aceia, cari prelenga preoti sunt destinati dela natura a fi mentorii poporului — intre docentii poporali, — ca-ci numai atunci vomu poté avé unu fundamentu solidu, cá se potemu redicá unu edificiu, pre care poterile infernului in veci se nu-lu póta surupe!

Deci associari si érasi associari de tóta plas'a in sinulu poporului nostru, déca dorimu din anima desceptarea si bunastarea lui materiale si déca voimu se nu remana si de aici inainte pre trépt'a, pre carea l'au inpinsu inimicii lui seculari. Se purcedemu pre calea, ce ni-o indegetéza insesi natura, in carea saltu nu este. Cercustarile, in cari vietiuimu, problem'a, ce avemu de a o resolví, déca vremu se figuramu in cadrulu natiuniloru culte, ne constringu a lucrá, cá poporulu nostru de rondu, déca nu se póte intruní in associari scientifice, se se unésca celu pucinu intru de acele, cari 'lu potu scutí de ruin'a morale si materiale. Atari associari ar' fi d. e. o societate de temperantia, a carei membrii se se oblege a traí in cumpetu, a se padí de spese inutili si de luxu in inbracamentele mai alesu muieresci, cu destingere inse a se padí de vitiulu abominabile alu betiei. — Unu efectu salutariu ar' avé infientiarea unei casse comune s'au a unui magazinu de bucate comunu, din cari se se póta imprumutá celi loviti de sórte, pentru-cá se nu fia constrinsi a alergá la camatari, cari in fine le lasa numai sufletulu s. a. s. a.

Déra ide'a associariloru trebue propagata inainte de tóte intre docentii poporali romani, — ca-ci densii dispunu preste mintea si anim'a tenerimei fragede, ce este cá o céra, din care poti face angeru ori demonu, — in manile loru jace venitoriulu unei natiuni. Déca docentii nostri se voru intruní pretotendenea in associari, a caroru scopu se fia perfectionarea loru propria si luminarea poporului, densii se voru deprinde la activitate si la o emulatiune nobile si voru fi totudeun'a la inaltimea missiunei sale, éra poporulu de rondu se va desceptá, va devení consciu de sene, de poterea si de demnitatea s'a, va cunósce lipsele sale si-si va aflá insusi midiulócele spre delaturarea acelor'a.

In protopopiatulu **Pogacelei** s'a facutu inceputulu in amendóue directiunile. Elu e micu, déra prelenga perseverantia va duce pre incetulu la mari resultate.

Asia in multe comune s'au infiintiatu prin contribuiri benevole **magazine de bucate,** urmarea careia este, ca precandu mai nainte unu bietu de omu scapatatu abia potea capetá primaver'a, ma chiaru si véra, dela cutare sugatoriu de sange (vampiru) una metr. mica de cucurudiu, pentru-cá la tómna se i-o platésca cu 2 fl. v. a., acum'a i-se imprumuta bucate din magazinu prelenga o usura moderata, care se scóte dela densulu érasi in naturale tómn'a, candu si celu mai miseru are bucate. Astfeliu sermanulu nu e silitu a vende tocm'a 5—6 metr., pentru-cá se platésca 1 metr. imprumutata!

Docentii pop. rom. din protopopiatulu Pogacelei inca nu au remasu inderetu. Convinsi fiindu despre insemnatatea associariloru, petrunsi de adeverulu, cumu-ca numai cu poteri unite voru potè se ajunga scopulu, ce le este prefiptu cá la intemeliatorii si propagatorii culturei poporului nostru de rondu, densii s'au associatu in 28 Ian. a. c. intr'o reuniune invetiatorésca, a carei scopu este: Cultivarea docentiloru, inaintarea invetiamentului poporale si prin acele: desceptarea poporului romanu tractuale din letargi'a, ce adi 'lu cuprinde. De media spre ajungerea scopului acestuia au se sierbésca: disertatiunile theoret. si esercitiale practice tienute in adunarile generali ale reuniunei din sfer'a instructiunei, precumu si bibliothec'a reuniunei, carea va avé se constè din tóte cartile pedag. scol. edate dincóce si dincolo de Carpati!

Statutele reuniunei s'au substernutu dejá prea ven. ordinariatu metropolitanu spre aprobare.

Dè ceriulu, cá poporulu rom. se-si cunósca totu mai multu interessele sale vitali si se faca pre incetulu totu ce conduce spre padirea acelor'a! Éra tenerei reuniuni invetiatoresci ei dorimu din anima se prosperedie si se aduca fructele cele mai salutarie pentru poporulu romanu din protopopiatulu Pogacelei. Fia, cá exemplulu docentiloru nostri se fia imitatu de toti docentii romani din tóte unghiurile patriei nóstre, — ca-ci numai asiá vomu vedé generalisata cultur'a si civilisatiunea, ne vomu vedé natiunea inflorindu in buna stare materiale, fora cari devénimu unu cadavru, la a carui astrucare se voru grabí multi multi a cantá cu bucuria: „in veci pomenirea lui." †

Romani'a. Bucuresci, 21 Aprile. Eri a fostu aniversari'a nascerii domnului romaniloru si totu-deodata aniversari'a proclamarii alegerii principelui Carolu prin votulu directu alu natiunii.

Cu acésta ocasiune dnii ministri presentandu capului statului salutarile loru, d. ministru presiedinte rosti in numele guvernului urmatórele cuvinte:

Maria-t'a!

Astadi se implinescu unusprediece ani, candu tiér'a erá framentata si turburata de ingrijirea ce avea pentru conditiunile ei de esistentia politica si nationale.

Astadi, de si tiér'a se afla in conditiuni si mai grave si mai amenintiatóre, ea totusi privesce cu linisce si incredere in viitoriu, pentru-ca are pe tronulu Romaniei pe acel'a, care a respunsu la apellulu seu de acumu 11 ani cu atat'a devotamentu si curagiu si a sciutu in tóte ocasiunile cele mari se identifice dorintiele sale cu ale natiunii. —

Diu'a dér' de astadi fiindu totu-deodata diu'a nascerii Marii-tale si diu'a plebiscitului, este o di draga romaniloru, cá o di de bunu auguru patriei nóstre.

Se traiesci Maria-t'a!
Se traiésca Maria-s'a Dómn'a!

Maria-s'a respunse:

Sunt fórte miscatu de cuvintele ce 'mi adressàti. Amu tóta increderea ca, cu ajutoriulu lui Dumnedieu, cu concursulu natiunii si alu armatei, vomu trece acéste timpuri gréle si ca tiér'a va fi pazita in furtun'a, care amenintia Orientulu.

Impregiurarile astadi sunt mai serióse de catu erau acumu 11 ani, candu m'amu pusu in capulu natiunii, care m'a alesu; cu tóte acestea nu me temu, ca-ci sunt convinsu, ca romanii n'au uitatu nici barbati'a, nici prudinti'a stramosiésca, cu care tiér'a s'a strecuratu prin atatea greutati.

M. S. Domnitoriulu a mersu eri, 7 ale curintei, la Giurgiu, spre a inspectá batalionulu de dorobanti, escadrónele de rosiori si de calerasi, cari se afla acolo in garnisona. „Rom."

Noutati diverse.

— Iubileulu archiducelui Albrecht la servitiu militariu de 50 ani se serbà in 18—19 Aprile a. c. prin tóta monarchi'a cu multa reverintia atatu din partea ostatica catu si din partea clerului si a poporului cu cultu bisericescu in modu solennelu, adressandui-se si prin telegrame cele mai calduróse felicitari si voturi pentru viétia indelungata, ceea ce se facù si din Transilvani'a si din partea romaniloru.

In Vien'a dupa o serbare impuitória Mai. S'a imperatulu la dineu'a tienuta in sal'a de ceremenie á curtii in 19/4 redicà iubilarului urmatoriulu toastu: „Eroicului si victoriosului duce, modelului nostru in tóte virtutile militari, pretiuitului nostru veru, credintiosului servu si amicu, archiducelui-maresialu campestru Albrecht din tóta anim'a unu vivatu intreitu!" care se si repetí cu caldura si archiducele multiamí Mai. Sale cu redicarea altui toastu, pentru fericit'a indelunga sanetate si gloriósa domnire la multi ani! Se intonà si imnulu poporalu dupa intreitu se traiésca.

Archiduce Albrecht primì marea cruce a ordinului bavaresu Maximilianu Ioseph. Toti suveranii felicitara pe iubilatoriu la acésta serbare, pana si Presidintele-maresialu alu republicei francese Mac Mahon. Fia indelungu fericitu si sanetosu spre binele nostru.

Tövis, in 21 Aprile 5 óre 25 m. d. a. (Telegramu.) „Comassarea, predarea territoriului nou se continua pre basea unoru operate illegali cu 12 gendarmi. Gregoriu Poppu."

Acestu telegramu tristu sosì dupa scoterea Nrului tr. de suptu téscu, si-lu publicamu in acestu Nr., pentru-cá se scimu, cumu se procede si in punctulu acesta. Red.

— Cetimu in „Vocea Covurluiului." „E magulitória si importanta voiosi'a, cu care reservistii romani vinu pe la corpurile loru. Numai din o comuna a judetiului nostru, Cudalbi, au plecatu preste 700 reservisti. La cea de antai vestire a primariului au parasitu plugurile loru, spre a vení acolo, unde i chiama patri'a.

Mai nou.

In „Romanulu" de eri 24 Aprile cetimu: La 12 óre nóptea ni se spuse, ca armat'a russa intra in tiéra, cá amica, si ca guvernulu nostru a protestatu catra tóte poterile.

— Iassi, 23 Aprile. Ambassadorele russescu a plecatu de aici spre a salutá pre imperatorele Russiei in numele Domnitoriului romaniloru. Au plecatu asemeni si consulii Franciei, Russiei si Germaniei.

— Parisu, 23 Aprile. Ambassadorele russescu a predatu ducelui Decazes circularea principelui Gorciacoff. — Studentii romani de aici au otaritu se se intórca in Romani'a. Mai multi dintre ei au si plecatu ieri.

— O telegrama privata, ce a sositu astadi dela Bucuresci, comunica, ca 10 mii de russi ar' fi sositu dejá acolo. Ieri au sositu aici la Brasiovu mai multe caravane cu familii cu deosebire judanesci.

Nr. 707/1877. 1—3

Publicatiune.

Pentru ocuparea postului de **notariu cercuale** in Notariatulu Venetia inferióre cu comunile afiliate Venetia superióre si Comana superióre — inpreunatu cu unu salariu anuale de 400 fl. v. a. si locuintia libera in comun'a Venetía inferióre, se escrie prin acésta concursu pana la **24 Maiu 1877.** Doritorii de a concurá pre langa cualificatiunea ceruta de legea comunale in §. 74 au a dovedí ca sunt cunoscuti si cu limb'a maghiara.

Concursele suntu a se substerne la Pretura in Sierpeni.

Officiulu pretoriale.

Sierpeni, in 23 Aprile 1877.

Negrille, pretore.

Cursurile

la bursa in 24 Aprile 1877 stá asia:

Galbini imperatesci — —	6	fl. 10	cr v. a.	
Napoleoni — — —	10	„ 45	„	„
Augsburg — — —	114	„ 50	„	„
Londonu — — —	130	„ 65	„	„
Imprumutulu nationalu —	62	„ 70	„	„
Obligatiile metalice vechi de 5%	71	„ 25	„	„
Obligatiunile rurale ungare	70	„ 25	„	„
„ „ temesiane	67	„ 50	„	„
„ „ transilvane	66	„ 50	„	„
„ „ croato-slav.	—	„ —	„	„
Actiunile bancei — —	763	„ —	„	„
„ creditului — —	134	„ 60	„	„

Redactoru respundietoriu si Editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.